

Sygn. akt III AUz 207/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Maciej Piankowski (spr.)

Sędziowie: SA Grażyna Horbulewicz

SA Małgorzata Węgrzynowska-Czajewska

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2013 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy A. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia A. F. na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku – VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 kwietnia 2013r., sygn. akt VII U 2246/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUz 207/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2013r. Sąd Okręgowy w Gdańsku – VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wnioski A. F. o zabezpieczenie roszczenia, w uzasadnieniu wskazując, że interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. W niniejszej sprawie, tak jak i każdej innej o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych nie występują takie okoliczności, a brak zabezpieczenia nie uniemożliwi wykonania zapadłego wyroku. Ponadto zabezpieczenie, jak stanowi to przepis art. 731 k.p.c. nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, a w tym przypadku miałoby to miejsce.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł A. F., wnosząc o jego uchylenie, udzielenie zabezpieczenia przyszłych roszczeń z tytułu prawa do renty z powodu niezdolności do pracy przez zobowiązanie pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. do łożenia miesięcznie w terminie do 20 każdego miesiąca zaliczki na poczet renty w kwocie 900 zł tytułem niezbędnych kosztów utrzymania powoda, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu skarżący powołał się na treść art. 753 § 1 k.p.c. oraz 753¹ § 1 k.p.c. wywodząc, iż dla udzielania zabezpieczenia w niniejszej sprawie nie jest wymagane uprawdopodobnienie interesu prawnego. Nadto wnioskodawca podniósł, iż bez zabezpieczenia powód pozbawiony będzie środków koniecznych

do utrzymania, nie chodzi więc o zwykłą obawę, że egzekucja świadczenia w późniejszym okresie może okazać się niemożliwa.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy jest bezzasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Na wstępie wskazać należy, iż Sąd Apelacyjny w całości podziela ustalenia i rozważania Sądu Okręgowego, a zatem nie ma potrzeby powtarzać w całości trafnego wyводу prawnego, wskazującego na brak spełnienia przesłanki interesu prawnego.

Uzupełniająco jedynie dodać można, iż stosownie do treści art. 730¹ § 2 k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia ogranicza się wyłącznie do enumeratywnie wymienionych sytuacji, tj. istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy, interes prawny we wskazanym znaczeniu nie zachodzi w postępowaniach emerytalno rentowych, z uwagi na charakter pozwanego – organu rentowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie stanowi co prawda *statio fisci* Skarbu Państwa, jednak jest z niego dotowane i nie można przyjąć, aby wykonanie zapadłego orzeczenia lub osiągnięcie celu postępowania było niemożliwe czy poważnie utrudnione. Nie stanowi zaś o istnieniu interesu prawnego we wskazanym znaczeniu sam fakt braku świadczenia, które wypłacone zostanie za cały sporny okres w przypadku pozytywnego zakończenia postępowania. tym stanie rzeczy, Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.